

Sygn. akt II K 197/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16/10/2019 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agnieszka Knade - Plaskacz

Protokolant - sekr. sądowy K. S.

przy udziale Prokuratora - G. W.

po rozpoznaniu w dniu 16/10/2019 r.

sprawy:

R. C.

s. H. i L. z domu M.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 4 czerwca 2019 r. w L. znęcał się fizycznie nad psem rasy mieszanej w ten sposób, że działając w sposób umyślny i celowy podduszał go trzymając zaciśniętą linkę na szyi oraz zadawał kopnięcia w głowę i pozostałe części ciała z tym ustaleniem, że działał ze szczególnym okrucieństwem,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

2. W styczniu 2019r. w L. dokonał uśmiercenia 7 szczeniąt rasy mieszanej poprzez uderzanie nimi o glebę z tym ustaleniem, że działał ze szczególnym okrucieństwem,

tj. o przestępstwo z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **R. C.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i za to z mocy art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka od oskarżonego nawiązkę w wysokości 1.000,00 (tysiąc) złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w C.,

II. uznaje oskarżonego **R. C.** za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt i za to na podstawie art. 35 ust. 2 Ustawy wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka od oskarżonego nawiązkę w wysokości 1.000,00 (tysiąc) złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w C.,

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu w punktach od I i II wyroku wymierza **R. C.** karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 35 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonego zakaz posiadania wszelkich zwierząt na okres 5 (pięć) lat,

V. na podstawie art. 35 ust. 4c ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt orzeka przepadek przedmiotów, które służyły do popełnienia przestępstwa w postaci sznurka koloru pomarańczowego i zarządza jego zniszczenie,

VI. zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 197/19

UZASADNIENIE

Sąd ograniczył sporządzenie uzasadnienia do rozstrzygnięcia o karze w myśl art. 423 § 1a k.p.k.

Wymierzając R. C. kary jednostkowe oraz karę łączną sąd miał na uwadze całokształt okoliczności w jakich doszło do popełnienia przypisanych mu czynów oraz rodzaj i charakter naruszonych przez niego norm właściwego zachowania się.

Sąd miał na względzie również dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. zgodnie z którymi Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego (prewencja szczególna), a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości (prewencja ogólna).

Sąd uwzględnił okoliczności obciążające: w szczególności motywację (zamiar bezpośredni) jak również to, że oskarżony działał ze szczególnym okrucieństwem. Zarówno sposób jego działania, jak i motywacja nie zasługiwały na aprobatę. Sąd miał także na względzie okoliczności łagodzące, w tym właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa (oskarżony nie był dotychczas osobą karaną). Nie bez znaczenia na etapie wymiaru kary było także i to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Natomiast przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów Sąd brał pod uwagę m. in. sposób i okoliczności ich popełnienia oraz pozostałe przesłanki, o których mowa w art. 115 § 2 k.k.

W tym kontekście sąd uznał za szkodliwe społecznie w stopniu znacznym oba czyny zarzucane oskarżonemu, co znajduje oparcie zarówno w stronie podmiotowej przestępstw z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, jak i w rodzaju dobra prawnego zagrożonego w wyniku popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów, jakim jest życie zwierząt oraz ich wolność od zbędnego bólu i cierpienia. Zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę.

Za znaczny Sąd uznał również stopień zawinienia oskarżonego.

Mając na uwadze stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, stopień winy a także wszystkie okoliczności obciążające i łagodzące, Sąd wymierzył mu następujące kary jednostkowe uznając, że w należyty sposób uwzględniają one cele zapobiegawcze i wychowawcze:

- odnośnie do czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt wymierzył karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt **orzekł** od oskarżonego nawiązkę w wysokości 1.000,00 złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w C.,

- odnośnie do czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 35 ust. 1a i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o

ochronie zwierząt wymierzył karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie art. 35 ust. 5 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt **orzekł** od oskarżonego nawiązkę w wysokości 1.000,00 złotych na rzecz Towarzystwa (...) w (...) Oddział w C..

Sąd wyraża przekonanie, że wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe są jedynymi, które w jego przypadku są w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego, jak i w ramach prewencji generalnej – cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto orzeczenie nawiązek było obligatoryjne, zaś ich wysokość uwzględniała sytuację majątkową sprawcy.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wymierzył R. C. karę łączną 1 roku pozbawienia wolności. Przystępując do wymiaru kary łącznej na uwadze mieć należało, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popelnienie więcej jak jednego przestępstwa co do zasady powinno skłaniać do odstępowania od absorpcji kar, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną.

W trakcie rozważań nad wymiarem kary sąd dokonywał analizy przesłanek warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, która doprowadziła do wniosku, że oskarżony zdecydowanie nie daje gwarancji, iż nie powróci do przestępstwa. Nadto w realiach niniejszej sprawy sięgnięcie przez Sąd do kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za przypisane oskarżonemu przestępstwa raziłaby łagodnym jego potraktowaniem i czyniło tak orzeczoną karę sprzeczną z dyrektywami kary z art. 53 § 1 k.k., w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. W szczególności wskazać należy na to, że oskarżony nadal nadużywa alkoholu w sposób wysoce szkodliwy, zachowuje się po nim w sposób agresywny zarówno w stosunku do ludzi, jak i do zwierząt, na co wskazują zeznania jego siostry. Oskarżony nie podejmował także terapii.

Kiedy uwzględni się okoliczności w jakich doszło do popelnienia przestępstw, w tym podjęcie zachowań polegających na maltretowaniu i próbie powieszenia psa, oraz na brutalnym uśmierceniu siedmiu szczeniaków i to podjętych bez żadnej przyczyny (za taką nie należy uznawać pozostawiania w stanie znacznego upojenia alkoholowego), to w ocenie sądu jedynie kara pozbawienia wolności, która będzie efektywnie wykonywana, może odnieść skutki i skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim postępowaniem. Istotne znaczenie dla zmiany postawy oskarżonego może mieć też oddziaływanie terapeutyczne w warunkach izolacji penitencjarnej.

Na podstawie art. 35 ust. 3b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt sąd obligatoryjnie orzekł wobec oskarżonego zakaz posiadania wszelkich zwierząt na okres 5 lat. R. C. poprzez swoje zachowanie dał wyraz temu, iż posiadanie przez niego zwierząt stanowi dla nich realne zagrożenie i stąd też zakaz ich posiadania na okres 5 lat spełni zarówno cele represyjno – penalne, jak i wychowawcze wobec sprawcy.

Ponadto na podstawie art. 35 ust. 4c ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt Sąd orzekł przepadek przedmiotu, który służył do popelnienia przestępstwa w postaci sznurka koloru pomarańczowego i zarządził jego zniszczenie.

Mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, a w szczególności brak dochodów Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.

(...).10.2019 r

SSR Agnieszka Knade-Plaskacz